

[Ninn-Hansen.]

gets indkomstramme, og også til det, man yderligere tilføjer. Tilføjjelsen er meget væsentlig, idet de områder, der endnu mangler – søfolkene, landbruget, bryggerierne og andre – nu ved, hvad de har at rette sig efter. Det bør de gøre, for hvis de ikke gør det, så ved vi også, hvordan vi skal forholde os i denne sag. Det har vi angivet gennem ophøjelse af dette mæglingforslag til lov.

Vi finder det også rimeligt og rigtigt, at man allerede nu siger, at hvis indkomstudviklingen ikke følger det, der har været hensigten og meningen, så er man også parat til, efter at regeringen har fulgt sagen, at foreslå foranstaltninger, som hindrer, at man afviger fra målsætningen. Alle disse ting er rigtige og nødvendige at få med til at indramme den beslutning, som vi skal gennemføre i form af en lovgivning.

Til sidst har jeg en enkelt bemærkning til statsministeren. Statsministeren fremsatte ved første behandling udtalelser om dagspressen, som jeg fandt var særdeles rigtige og gode. Jeg synes, statsministeren ved den lejlighed evnede at formulere noget, som jeg tror vi alle kan tilslutte os, og vi ved, at statsministeren ligesom vi andre lægger vægt på, at ytringsfriheden er noget, man skal sikre. Jeg tror ikke på, at man i denne sag ved hjælp af store armbevægelser kan gøre noget effektivt til sikring af denne ytringsfrihed, men hvis statsministeren ud over de rigtige bemærkninger, han kom med i går, skulle have yderligere oplysninger, yderligere meddelelser eller yderligere henstillinger, så tror jeg, vi vil være mange, der er interesseret i at høre dem i dag.

Lindinger (CD):

Som jeg nævnte i min ordførertale i går, så er det, der sker, en naturlig konsekvens af, at vi i august 1976 gik over til at føre indkomstpolitik. Hvad enten man kan lide det eller ej, så er det i hvert fald et faktum, at vælgerne den 15. februar 1977 tilkendegav, at de var godt tilfredse med, at når landet var gerådet i den tilstand, at der var problemer både med beskæftigelsen og med valutaforholdene, var det rigtigt at føre indkomstpolitik, og når man gør det, så er det også vigtigt, at man samtidig fører en god og fast finanspolitik. Der er derfor ikke noget at sige til, at man i den nuværende situation fortsætter denne konsekvente linje fra augustforliget.

Når vi nu ophøjer mæglingforslaget til lov, så bliver det for så vidt ikke ringere af det. Jeg vil tværtimod sige, at samfundet er bedre tjent med mæglingforslaget, som det fremkommer som lov, fordi der i den betænkning, der nu bliver en del deraf, vil være visse ting, som samfundet har overmåde stor gavn af.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til hr. Christophersen, at han for så vidt har ret i den betragtning, at man allerede i forbindelse med den sidste overenskomst, som også blev gennemført ved lov, skrev noget om, at parterne skulle sørge for at få løst problemerne omkring indregningen af dyrtidstillæg i akkordlønninger, og derfor er det selvfølgelig ikke så rart at se det en gang til, uden at der i mellemtiden er sket noget. Det er imidlertid min opfattelse, at det ikke er nødvendigt at stille særlige krav ud over, hvad forligspartierne har fået med i betænkningen, der tydeligt fortæller, at man kan forvente at få det problem løst til det tidspunkt, hvor det skal løses, nemlig inden næste overenskomstfornyelse. Selv om man opstillede et system af paritetsnævn o. lign., der kunne tage sig af det, så ville det alligevel ikke blive løst før.

Jeg synes, det må være rigtigt at bringe en tak til alle, der ligesom undertegnede nu på 30. time ikke har fået søvn og har arbejdet på – forhåbentlig til gavn for landet – at få løst disse problemer. Der er mange, der har medvirket hertil; der er også nogle, der har medvirket indirekte, og dem er vi også tak skyldig. Der er blevet stillet ikke mindre end, så vidt jeg forstår, nogle og firs spørgsmål til ministrene, og alene i ministrenes besvarelser af disse mange spørgsmål er der blevet belyst så mange forhold, at vi med endnu bedre samvittighed kan gå ind for det, vi som forligsparter mener at vi bør gøre. Der har virkelig fundet en behandling sted, som ikke gav os anledning til at falde i søvn i nat.

På baggrund af disse ting er det klart, at vi i CD må afvise at stemme for det af fremskridtspartiet fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Vi kan kun glæde os over, at der er en betydelig opbakning bag lovforslaget, og jeg glæder mig også over, at venstre ikke vil stemme imod. Vi indstiller dette lovforslag til vedtagelse.

Ole Henriksen (SF):

Det er rigtigt, som hr. Lindinger sagde, at nu